

Thơ Huy Cận – Tập 4

Huy Cận (Cù Huy Cận)

Nhà thơ Huy Cận tên thật là Cù Huy Cận, sinh ngày 31 tháng 5 năm 1919 tại xã Ân Phú, huyện Hương Sơn, Hà Tĩnh, mất ngày 19 tháng 2 năm 2005 tại Hà Nội. Trước khi mất ông sống tại Hà Nội, Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam từ năm 1957. Trước cách mạng tháng Tám, Huy Cận đi học và hoạt động Văn học. Từ đầu năm 1942, vừa học Nông Lâm vừa tham gia hoạt động bí mật và làm thơ, viết văn.

Đây là trang danh sách liệt kê tuyển tập các tác phẩm, tập thơ và những bài thơ hay nhất của nhà thơ Huy Cận (Cù Huy Cận). Tác giả của những tác phẩm đặc sắc như “tràng giang, đoàn thuyền đánh cá, các vị La Hán chùa Tây Phương”. Ông sinh ngày 31 tháng 5 năm 1919 tại xã Ân Phú, huyện Hương Sơn, Hà Tĩnh, mất ngày 19 tháng 2 năm 2005 tại Hà Nội.

Thơ Huy Cận – Tập 4

Trong tập này có tất cả 38 bài thơ của Huy Cận.

Tập Vũ Trụ Ca

- 1- Áo Xuân
- 2- Cây Lúa
- 3- Có Tình Yêu Nào Mà Không Đau
- 4- Cảm Thông
- 5- Chiêm Bao Thỉnh Thoảng Em Về
- 6- Gối Tay
- 7- Gió Một Hướng...
- 8- Hỏi Mặt Trời
- 9- Hỡi Em Yêu, Hỡi Em Thương
- 10- Hoa Đăng
- 11- Hoa Về
- 12- Hương Dậy Đất
- 13- Lên Đàng
- 14- Lửa Quanh Đời
- 15- Mộng Sắc Duyên
- 16- Muộn Màng
- 17- Nắng Đào
- 18- Nằm Nghe Người Thở
- 19- Nằm Trong Tiếng Nói
- 20- Sơ Khai
- 21- Tình Đau Một Thuở
- 22- Thần Thánh Chết Rồi
- 23- Tin Vui
- 24- Trời, Biển, Hoa, Hương
- 25- Trưa
- 26- Vĩnh Viễn

Tập Hạt Lại Gieo (1984)

- 1- Áo Thời Gian*
- 2- Bãi Biển Cuối Hè*
- 3- Bên Biển*
- 4- Cành Bàng Xương Mạnh*
- 5- Chú Tôi*
- 6- Chiếc Hôn*
- 7- Dạo Trên Bờ Biển*
- 8- Dậy Sớm*
- 9- Hạt Lại Gieo*
- 10- Một Nét Vĩnh Linh*
- 11- Một Sáng Mai Xuân*
- 12- Mưa Đêm Rừng Cọ*

Tập Vũ Trụ Ca

Áo Xuân (Huy Cận)

*Sớm nay khoác áo màu vô định
Ra gặp mùa xuân đến giữa đàn
Lá biếc đưa thoi xuyên vĩnh viễn
Gió là sời thăm của thời gian.*

*Ta vận tấm xuân đi hớn hờ
Tâm tư ngào ngạt hiến dâng đời
Thân cũng hát lừng cao nhịp lửa
Hoa thiên thu hẹn nở cùng môi.*

*Lòng chim gieo sáng vệt vân sa
Trên bước đường xuân trở lại nhà.*

Mở sách chép rằng: Vui một sáng
Nghìn năm còn mãi tấm lòng ta.

Cây Lúa (Huy Cận)

Mơn mớn đời ươm hoa trái non
Cho tôi chăm bón. Đến mùa hồn
Thì tôi sẽ chết như cây lúa
Đầu ngả mang đầy hạt dẻo ngon

1942

Có Tình Yêu Nào Mà Không Đau (Huy Cận)

Có tình yêu nào mà không đau
Đã yêu chất chứa sẵn vui sầu
Em ơi, anh nén lòng anh lại
Chưa dám, gặp em, ngỏ một câu

Đốt ngón hồn anh như lửa thăm
Bao năm bao tháng mỗi tình cam
Yêu em tha thiết, yêu da diết
Như ủ hăm sâu rượu sủi tăm

Như rượu lưu niên càng ngấm say...
Em yêu! Nghiêng bóng đẹp đôi mày
Tóc mun nghiêng bóng mảnh tơ nhẹ
Ru dịu lòng anh trong phút giây

Tình mạnh hơn đời, mặn muôi đời
Yêu em say đắm, chết khôn nguôi
Gặp nhau một thuở, tình ngàn thuở
Hôn nắng mùa em, anh cháy môi

Cảm Thông (Huy Cận)

Trùng quan mây trắng thao thao
 Non xanh bất tuyệt, thương sao tấm lòng
 Thái bình sông núi cảm thông
 Cho người tơ tưởng miền trong cõi ngoài
 Xa nhau mười mấy tỉnh dài
 Mơ màng suốt xứ, đêm ngày nhớ nhung
 Tâm tình một nẻo quê chung
 Người về cố quận, muôn trùng ta đi
 Gặp rồi phút chốc chia ly
 Mất người đẹp ấy hồn quê dỗi đường
 Tiếng người ấy tiếng cố hương
 Giọng người ấy tiếng tình thương đất nhà
 Biệt ly lọ phải quan hà,
 Sân ga trông nuôi cũng là tương tư.

1940

Chiêm Bao Thỉnh Thoảng Em Về (Huy Cận)

Chiêm bao thỉnh thoảng em về
 Mắt còn toả mộng cuồn mê thuở đầu.
 Gặp nhau không ngỡ ngang nhau
 Má xuân trời cũ đọng màu ráng xưa
 Chiêm bao yêu muộn nhớ thừa
 Là nơi họp mặt ngày đưa tiễn rồi
 Thân dù sông núi xa xôi
 Giấc mơ qua lại lúa đôi tỵ tình
 Yêu nhau nhớ dáng tưởng hình
 Chiêm bao em có một mình chẳng em?

*Đời buồn lạnh gõ đêm đêm
Biệt li gì mộng! Nhớ tìm thăm nhau*

Gối Tay (Huy Cận)

*Tay người ta gối đầu đêm
Mộng về theo mộng, tình êm với tình
Một tay ôm lấy hai mình
Một quai quấn lấy hai bình thanh xuân
Vai nghiêng, đầu ngả sang gần,
Mây tơ soi nét, môi tân đôi cười
Đêm đầu gối nhẹ tay người
Tưởng chừng mùa đẹp khuyển mời yến anh
Mắt hồ liễu rũ mi xanh,
Tóc vương gò má mỏng mảnh thoáng mây.
Đôi hôn có nhịp cầu tay,
Mộng chung một giấc bên này bên kia*

1940

Hỏi Mặt Trời (Huy Cận)

*Mặt trời! Ta nhìn người ngây ngất
Và bóng thân ta nằm xuống đất
– Bóng ta một nửa đêm nguyên thủy
Mặt trời! Tư tưởng ta nhìn người
Và bóng hồn ta nằm xuống đời*

*Gió thổi dọc ngày
Trái rụng hoa bay
Dọc đời, gió thổi thân tàn rụng
Mùa chết vui sao giữa hội này*

Nằm nghe gió thổi ngoài vô tận
 Mà niết trăm hoa đã sẵn sàng
 Mà biết trăm hồn không oán hận
 Nghe tin gió gọi đón mùa sang

Dọc đời gió thổi
 Thịt tàn xương cốt
 Dọc ngày gió thổi
 Hoa tàn trái thối
 Hột cát trắng sao lại nở cười

1941 (Chùm thơ uất)

Gió Một Hướng... (Huy Cận)

Gió một hướng là buồn năm bảy điệu
 Mây một tầng vạn nẻo đất sâu đen
 Em một bước lòng anh trăm phía héo
 Gặp nhau chi cho để lại u phiền

Giọng em vang vọng trời quê Huế
 Nhẹ thoảng, trong veo, mà xôn xang
 Nồng cháy như môi thông núi Ngự
 Giọng em nửa thực, nửa mơ màng

Chỉ một lần nghe đủ nhớ đời
 Huống chi anh được đón bao lời
 Bâng khuâng em nói trong chiều lạnh
 Ngơ ngẩn lòng ta Huế, Huế ơi!

1942

Hồi Em Yêu, Hồi Em Thương (Huy Cận)

Hồi em yêu, hồi em thương
 Thân em cảm thạch tâm hương rìeng trầm
 Mưa trời ướt lá lâm thâm
 Tương tư ngày tháng ướt đầm hồn anh
 Em yêu: tượng ngọc vân xanh
 Anh yêu gốc cội, yêu cành đung đưa
 Yêu đôi trái chín đang mùa
 Yêu vòm biển động triều khua nhịp đời
 Là cây anh mọc đất tươi
 Là sao, anh mọc đỉnh trời vô biên
 Là tình, yêu dại, yêu điên
 Yêu em da diết triền miên tháng ngày

1942

Hoa Đăng (Huy Cận)

Khi ta đến các người đà đến cả
 Có Thiên nhiên, suối chị với rìeng anh
 Cỏ vạn đại đã quen chiều óng ả
 Liễu thiên thu từng thuộc lối buông mình.

Chim siêng hót đã mấy đời ngọt giọng
 Bướm chăm bay nhẹ cánh thuở lâu rồi
 Đất duyên dáng những vú đôi mơ mộng
 Trời xanh sao dưới nước ngọc tuôn trôi.

Chắc vui lắm nên về đông đủ vậy
 ánh muôn sao vương mỏng sợi tơ chẳng
 Ta đang ngủ trong luân hồi tỉnh dậy
 Thấy trần gian là một hội hoa đăng.

*Hoa nháy múa nổi vòng quanh tháng biếc
Ca ngợi bốn mùa công chúa nguy nga
Và tất cả đã rạng màu yến tiệc
Đủ cả rồi, duy thiếu một mình ta.*

*Ta hôn hờ khoan thai vào nhập cuộc,
Góp vui chung với nhịp máu lòng say
Ta đi tới trong đời hơi chậm bước
Gặp Thiên nhiên như gặp bạn lâu ngày.*

*Ta ngây ngất thấp cao hồn đuốc rạng
Cuộc vui chung cùng góp ánh muôn sao
Và tự lúc hồn ta qua cửa sáng,
Hội hoa đăng bừng nhạc thấm xôn xao.*

Hà Nội, 1940

Hoa Về (Huy Cận)

*Mỗi năm hoa về đây
Hoa nói gì với người
Lòng đời chắc nặng lắm
Hoa nói hoài không thôi*

Hương Dậy Đất (Huy Cận)

*Chim hót vòm xanh, hương dậy đất,
Hôm nay vũ trụ mở huy hoàng
Đi ra hoa bướm không tin trước,
– Sực nhớ đêm rồi đã ngủ lang.*

1940

Lên Đàng (Huy Cận)

Đôi bát ngát vít cành ngời hời
 Xuân đi đâu trăm lối ngồn ngang?
 Tin vui vừa giục lên đàng
 Áo tơ mở cuộc nếp vàng mênh mông
 Bánh xe xuân quay vòng thao thức
 Phát phơ cành náo nước trắng sao
 Ra đường chẳng gặp bạn chào
 Gặp xuân thấy hội nhập vào gió xuân

1942

Lửa Quanh Đồi (Huy Cận)

Lửa quanh đồi đốt trắng hồn ta
 Gió vô biên về tự xứ đêm xa
 Xương ta mai trắng trong vòm lửa
 Đốt cháy từ xưa mấy nghiệp tà

 Quanh đồi lửa cháy tự nghìn kiếp
 Lửa thức bao la, đồi ngủ thiếp
 Đồi ngủ cho yên, mộng cho hay
 Chớ ngại giường con cùng vông hẹp

 Lửa quanh đồi đốt trắng hồn ta
 Tâm tư bừng sáng nẻo đêm xa
 Dậy thôi đồi! Sao tàn trong vô tận
 Vang dội u minh một tiếng gà

 Quanh đồi lửa cháy tự nghìn kiếp
 Nhà kín, đồi đau, cửa vội khép
 Riêng ta mang lấy lửa vào đầu
 Sáu cõi nghìn đời lòng hiểu thấu

*Ta vui vô hạn, buồn vô hạn
 Bồi lửa vô cùng ôm lấy trán
 Lửa dạy cô đơn bậc tuyệt vời
 Đốt cháy hồn ta lửa quanh đời*

1940 (Chùm thơ uất)

Mộng Sắc Duyên (Huy Cận)

*“Ngồi xe nhật nguyệt cùng thiên nhiên
 Làm bạn đi đường về vĩnh viễn”
 Ghé bước qua thăm Đêm u huyền*

*Ta về nằm tròn trong lòng mẹ
 Bấy lâu chân đi khắp trời bể
 Bấy lâu tay mỗi lật tờ đời
 Chân mỗi đi rồi, tay mỗi xé
 Chân tay xin nghỉ trong lòng mẹ*

*Xé sách tạo hoá mà đùa chơi
 Cho thịnh nhân gian lòng ma quỷ
 Xuống hố đen xô cả cuộc đời
 Rồi phủi tay về lòng mẹ nghỉ*

*Bao giờ cho hừng lại xây lên
 Đủ cả cuộc đời, đủ các tên
 Đủ các hình hài, đủ các mộng
 Đủ đất chôn nhau, đá dựng lên*

1941

Muộn Màng (Huy Cận)

Anh biết yêu em đã muộn màng
Nhìn em trăm bận chỉ nhìn ngang
Biết rằng nhìn thẳng thêm đau đớn
Anh sợ tình ta sẽ dở dang

Muốn trốn em, mà trốn được nào
Mắt em thâm gọi sắc như dao
Mỗi lần gặp lại lòng đau điếng
Trốn cả lòng anh, trốn được sao!

Em hơi lòng anh yêu đã sâu
Yêu em ngay tự thuở ban đầu
Gặp em như nén lòng anh lại
Em đẹp, lòng anh lại nhói đau

Em hơi! Yêu nhau chẳng muộn màng
Lửa bên trong đá mấy muôn năm
Lửa đôi ta chẳng cùng nhau đượm
Sẽ đốt lòng ta ra bụi than

1942

Nắng Đào (Huy Cận)

Nắng đào mặt chị khéo tươi
Thong dong em lá đưa cười khắp thôn
Mặt hồng thấp với chồi son
Trông đâu sắc thắm dậy hồn thu xưa
Ngợ ngàng là bước người thơ
Xóm quen đã lạc đường mơ lối nào

Nằm Nghe Người Thở (Huy Cận)

Nằm nghe người thở bên ta
 Nghe ta cùng thở vui hoà đêm nay
 Nghe xe nghìn kiếp đưa quay
 Nóng muôn hạt gió liềm bay ngực đời.
 Trong hơi ta, trong hơi người
 Lại nghe nằm nghỉ đất trời ban sơ
 Hơi ta thành tựu thuở xưa,
 Hơi người dằng dặc bao giờ cho tan!
 Nghìn năm một cuộc giao hoan
 Trước chưa xương thịt, sau tàn thịt xương,
 Hoa còn hơi thở hoa hương
 Cho hồn gặp gỡ âm dương lỗi về...

Nằm Trong Tiếng Nói (Huy Cận)

Nằm trong tiếng nói yêu thương
 Nằm trong tiếng Việt vấn vương một đời
 Sơ sinh lòng mẹ đưa nôi
 Hồn thiêng đất nước cũng ngồi bên con.
 Tháng ngày con mẹ lớn khôn,
 Yêu thơ, thơ kể lại hồn ông cha.
 Đời bao tâm sự thiết tha
 Nói trong tiếng nói lòng ta thuở giờ...

Sơ Khai (Huy Cận)

Trời xanh ran lá biếc
 Biển choá ngập buồm vàng
 Gió thổi miên bất diệt
 Mây tạnh đất hồng hoang.

Tình Đau Một Thuở (Huy Cận)

1. Trưa nay suối biết nổi niềm
 Vui này đã nguyện đến tìm nước đưa
 Lòng vui lừng suối ban trưa
 Nghìn năm rồi lại mơ hồ chiêm bao

2. Đã rằng nương bóng trăng thanh
 Đêm đêm em đến thăm tình có ta
 Ta còn, em cũng chưa xa
 Yêu nhau kẻ thực, người ma, nảo lòng!

3. Giã từ, từ giã hoa ân ái
 Một nửa tàn phai, một nửa tươi
 Môi cắn máu thâm cho khỏi khóc
 Yêu em anh lại ngẩn ngơ cười

1941

Thần Thánh Chết Rồi (Huy Cận)

Thần thánh chết rồi, còn lại ta
 Còn cụm lá xanh trên đất già
 Trên hai bờ lá trời cùng biển
 Réo gọi lòng ta về vĩnh viễn

Thời gian! Mãi mãi người là hương
 Của muôn lòng đẹp vùng lên đường
 Thờ người bao kẻ tìm vô tận
 Bến lạ mà như về cố hương

1941 (Chùm thơ uất)

Tin Vui (Huy Cận)

Đời bát ngát vít cành ngời hời
Xuân đi đâu trăm lối ngồn ngang
Tin vui vừa giục lên đàn
Áo tơ mở cuộc nếp vàng mệnh mông

1942

Trời, Biển, Hoa, Hương (Huy Cận)

1. Trời xanh ran lá biếc
Biển choá ngập buồm vàng
Gió thổi miên bất diệt
Mây tạnh đất hồng hoang

2. Mỗi năm hoa về đây
Hoa nói gì với Người?
Lòng đời chắc nặng lắm
Hoa nói hoài không thôi

3. Chim hót vòm xanh hương dậy đất
Hôm nay vũ trụ mở huy hoàng
Đi ra hoa bướm không tin trước
Sực nhớ đêm rồi đã ngủ lang

1942

Trưa (Huy Cận)

Em ơi! Trời xanh
Như là tuổi nhỏ
Đôi cây giao cành
Bên đường, vui sao!

Giờ đây trưa rồi
Chim đà nhỉ hát
Lá đà nhỉ quạt
Mành hoa bồi hồi

Đời nằm rất êm
Mây thưa bông rèm
Thời gian rất nhẹ
Qua mành tóc em

Mây xiêu xiêu bóng
Mì tơ dệt mộng
Em là trời xanh
Nhìn qua cửa động

Trưa nay trong nhà
Ghế bàn yên ngủ
Riêng lòng hai ta
Nằm trong vũ trụ

Sài Gòn, 1941

Vĩnh Viễn (Huy Cận)

Đất hời! Lòng ta rồi để lại
Dịu dàng cho lá, thắm cho hoa
Ấm nồng cho nhựa hằng xây trái
Đất nhụy nhàng âu cũng thết da

Tháng năm luân chuyển khúc vui nồng
Chắc có hồn ta hát ở trong
Ta sáng lời chim dăm điệu mới
Lưu quang ta hiện nước đôi dòng

Ta quen mơ tưởng chuyện lâu dài
 Nên nghĩ không đành ý rụng phai
 Có lẽ hồn ta mà rũ mục
 Chứ tan sao được cả hình hài!

Xuân nảy chồi cao bằng ngọn nển
 Chân tay ta mọc đó rồi chẳng?
 Mạch đời muôn thuở xuyên thấu biển
 Đập với lòng ta nhịp vĩnh hằng

1940

Tập Hạt Lại Gieo (1984)

Áo Thời Gian (Huy Cận)

Đêm cuối năm rồi gà gáy giục
 Oi mặt trời đưa xuân mọc lên
 Thời gian nghe nở nhanh từng phút
 Như phố hoàng hôn bật ánh đèn

Mãi sống quanh năm với tháng năm
 Như quen áo mặc, chiếu giường nằm
 Ngõ năm tháng cũng là da thịt
 Rượu mạnh thời gian ta sử tằm

Mai đây trần trụi đi về đất
 Năm tháng như là chiếc áo phơi
 Quên ở ngoài vườn, ao lặng lẽ
 Có hoa râm bụt cúi mình soi

Em hơi, bên anh em thở đều
 Thời gian chung tấm mặc cho nhau

*Cuối năm gà gáy dày thêm sợi
Vũ trụ choàng ta áo ấm sao!*

Bãi Biển Cuối Hè (Huy Cận)

I

*Bãi biển cuối hè dân vắng lặng
Vô tâm biển vẫn đẹp tung bừng
Mai đây ta vắng, đời không vắng
Vũ trụ đêm nhiên đẹp đứng đưng.*

II

*Sóng trắng bờm phi hí gió mai
Mây bay tới tập ngợp chân trời
Phải chăng vũ trụ thừa dư sức
Thỉnh thoảng chồm lên như trẻ chơi.*

Trà Cổ 8-1974

Bên Biển (Huy Cận)

*Ngồi trên gò đất còn khi nghĩ
Đất hồi mai kia trả lại đời
Sống một kiếp người đây nhựa đất
Mai đây ta chết cũng là vui.*

*Nhưng nằm bên biển chẳng bao giờ
Nghĩ chuyện tàn phai nhện hết tơ
Biển thở nồng say hương vĩnh viễn
Dạt dào bền bỉ nhịp nôi đưa.*

*Lòng ta tin biển, biển yêu ta
Sóng nở hoa nhài vương vấn bờ*

*Bát ngát tình yêu trong vũ trụ
Đúc nên xanh biển mướt mà thơ.*

Cành Bàng Xương Mảnh (Huy Cận)

*Cành bàng xương mảnh thấu trời sớm
Một chút mây bay một tiếng chim
Bước nhẹ xuân về chùng hẫng gượng
Chờ cây trút hết bóng tàn đêm*

*Mưa bụi đường trơn ai rón rén
Chợ rau rế lồi ngập xanh rờn
Chợ không đông, tiếng người nghe rõ
Chưa nắng, chào nhau đã ấm hơn*

*Một góc ban mai của phố phường
Rất thân như cuộc sống bình thường
Cây bàng đâu phố chưa ra lá
Nhưng mấy chồi căng dưới giọt sương*

2-1982

Chú Tôi (Huy Cận)

*Chú tôi người thấp, béo tròn vai
Học đủ xem thư, thật giỏi cày
Ít nói, khi vui ưa hóm hỉnh
Trong làng, ngoài chợ bậc tài trai.*

*Tâm hồn tài tử láng láng gió
Làm chiếc diều to ba sáo kêu
Thả tự nắng chiều lên quá núi
Sang đêm diều lẫn với trăng sao.*

Những buổi trưa hè đi chơi cu
Chim xa nghe tiếng mái chim gù
Chú tôi thiu ngủ, chim đồn gáy
Bên cạnh vườn ai ngơ ngẩn trưa.

Tết đến chú nhồi đôi pháo lân
Buộc chân cau đốt, chó kêu oang
Rễ cau cũng bật lên vài múi
Ấy hiệu mừng xuân cả xóm làng.

Gỗ mít hồng nâu như mật ong
Chú cưa chú xẻ, dựng nhà xong
Đóng luôn giường sập nằm thơm phức
Kể chuyện Kiều – Kim buổi phải lòng.

Chú tôi mất sớm tôi về thăm
Ngọn cỏ xanh rồi đã mấy năm
Chú hồi trong dòng thơ cháu viết
Còn in bóng dáng chú xa xăm.

1983

Chiếc Hôn (Huy Cận)

Em hôn trên má, anh nằm yên
Chưa dám hôn em: mạch mới liền
Như trận mưa rào vườn thắm nhận,
Mưa hôn da thịt thấm thân tiên.

Anh ốm sơ qua cũng thấy rằng
Con người là một lưới tơ giăng
Chắc bền cũng có, mong manh có,
Yêu mến làm cho sợi xoắn sẵn.

*Ai tạo đâu tiên những chiếc hôn?
Hoà hương da thịt, thở tâm hồn
Đoá hoa hồng thắm ban sơ ấy
Đến lượt tình ta đậm dấu son.*

*Em bước ra về anh muốn tiễn
Em ngăn anh lại, sợ trời mưa
Môi em se lạnh trong làn gió
Sờ má, lòng anh bỗng ngẩn ngơ.*

Viết tại bệnh viện 11-1974

Dạo Trên Bờ Biển (Huy Cận)

I.

*Trăng sáng trên bờ, sông loáng xa
Trăng cao trên biển đẹp mây ngà
Ta đi, chứng kiến tình trăng biển
Nghe vô bên lòng nhịp thiết tha.*

II.

*Sóng nói điều chi mãi chẳng thôi
Tiếng riêng tạo hoá nói cùng người
Dạt dào sự sống rằng không mới
Trong, mặn làm nên nụ sóng cười.*

III.

*Sóng xao tiếng lựa, bờ yên ngủ
Sóng đổ liên hồi nhịp thở quen
Như trẻ ngủ con ôm vú mẹ
Đất nằm ôm biển lắng triều đêm.*

IV.

Sao sáng lưng trời gió thổi nhen

Bếp đêm vũ trụ lửa soi bên
Ta đi bên sóng, làm thơ dệt
Giữa ánh sao và ánh lửa nhen

Dậy Sớm (Huy Cận)

Dậy sớm tưởng trời vừa tạo lập
Gió hây hây thổi tụ chùm sao
Cây chưa có bóng, ngày chưa ắp
Sông ăm thuyền êm, chưa động sào

Dậy sớm tưởng ta vừa mới đến
Cùng cây chưa bóng, sóng chưa xao
Bắt đầu cuộc sống sông tìm bến
Nhện vít cành tơ dệt lưới vào

Trẻ hơn con trẻ mới chào đời
Mỗi sáng ta sinh với rạng trời
Nghe mỗi cành sương vương vũ trụ
Đất tròn e cũng sắp nằm nơi

Hạt Lại Gieo (Huy Cận)

Nửa đêm anh thức dậy bàng hoàng
Nửa vì xuất huyết, nửa vì thương
Thương con, thương vợ, và thương bạn
Và tiếc đời, ôi! nếu dở dang...

Vậy đó em ơi, thường chẳng nói
Tình thương để đó, nói năng chi!

Nhưng khi lâm nạn tâm hồn với
Mới thấy ân tình nặng thế ni...

Còn tiếc đời, ôi! tiếc lắm, em!
Tiếc mà muốn dậy nửa chừng đêm
Kêu to một tiếng rồi ôm hết
Sự sống trên đời vô trái tim

Anh hoãn làm thơ để máu cầm
Máu ơi, ở lại! chó ra đâm
Máu là thế giới trong ta đó
Chó để ta nằm với lặng câm.

Yêu mãi, yêu rồi, đâu hết yêu
Cuộc đời như miếng đất phì nhiêu
Trồng bao nhiêu vụ còn tươi tốt
Hạt gặt xong rồi, hạt lại gieo;

Rồi một ngày kia già cõi này
Xin cho gieo hết hạt trong tay
Chứ tay còn nắm chưa vơi hạt
Mà phải ra về cực lắm thay!

Viết tại bệnh viện Việt Xô
11.1974

Một Nét Vĩnh Linh (Huy Cận)

Bốn em bé xuống hầm
Mang theo bài học dở
Bom xa nổ ì ầm
Mắt không rời trang vở

Các em đang tìm hiểu
Tìm người đập ra sao
Tay theo hình giải phẫu
Phân máu đen, máu đào

Có nhà báo phương xa
Bấm ảnh, lòng sừng sốt
“Việt Nam – trái tim người
Ở đây đập rất tốt”

Một Sáng Mai Xuân (Huy Cận)

Một sáng mai xuân dìng bến xe
Xôn xang em ở tiền anh về
Bâng khuâng phố rộn, đời xa vắng,
Anh gọi thầm em, em có nghe?

Anh gọi: em ơi! Biết nói sao!
Yêu em như tự thuở xa nào
Từng yêu em trước, lòng vương vấn
Lạc giữa đời, nay lại gặp nhau.

Gặp nhau chưa thoả, đã xa rồi
Tội nghiệp em tôi, tội nghiệp tôi!
Những cặp tình nhân muôn vạn thuở
Trời ơi! Đứt ruột mỗi chia phôi.

Mưa Đêm Rừng Cọ (Huy Cận)

Mưa đêm rừng cọ tiếng thanh trong
Muôn tiếng đàn tranh vạn phím rung
Khúc nhạc đất trời đang chuyển điệu
Say sưa mưa rót giọt tơ đồng

Nằm nghe gió dập đập cành cây
 Khoan nhặt tầng cao nhịp nước đầy
 Ấm ắp hồn ta rừng chụm lại
 Con mưa ao ước đã bao ngày

Rừng cọ đêm mưa đất cổ sơ
 Hoa ngâu hương mát tự bao giờ
 Cha ông đã ở mùa hương ấy
 Thơm đến ngày nay mỗi giọt mưa

Phú Thọ, 9-1972

Chiêm Bao Tỉnh Thoảng Em Về

Chiêm bao tỉnh thoảng em về
 Mắt còn toả mộng cuồng mê thuở đầu.
 Gặp nhau không ngỡ ngàng nhau
 Má xuân trời cũ đọng màu ráng xưa
 Chiêm bao yêu muộn nhớ thừa
 Là nơi hợp mặt ngày đưa tiễn rồi
 Thân dù sông núi xa xôi
 Giấc mơ qua lại lứa đôi tự tình
 Yêu nhau nhớ dáng tưởng hình
 Chiêm bao em có một mình chẳng em?
 Đời buồn lạnh gối đêm đêm
 Biệt li gì mộng! Nhớ tìm thăm nhau

